

ANDREJ ROGYIONOV

*

Hosszúcombú szépség, és amellet narkós,
Lakik együtt velem már kábé egy éve.
Egy ótvar rave-zenész, kábítószergyűgő
Valódi celebnek mára dobott nője.
Tudom, hogy húséges, vagyis inkább hiszem,
Mostanában mintha valamitől félne:
Régi barátait sorra kerülgeti,
Helyettük pattan rá egy-egy steril türe.
És én megértem őt: elfáradt a szuka,
A tengerjáró is csendes révet kíván.
Nálam megpihenhet, én unalmas vagyok
Meg nyugodt mellette, aki nem ordibál.
Titkárnök valahol. Közben én szép csendben
Járom a turikat, ezt-azt zsebreteszek,
Aztán az Arbaton a sok lúzer előtt
Tekergek a rave-re, fúvel bizniszelek.
Anyám szerint mindig csak a nő a hibás.
Ettől kiakadok, magamtól is tudom.
Sötétbarnaszínű vatta a tű hegyén,
De maga az élet ilyen, nem izgulok.
Erős is, bátor is próbálok én lenni,
Aki tud úgy inni, mint a régi friendek.
Önmagamat adva igazából élnék,
Vegyenek bár körül csupa secondhandek.
Persze, ha úgy vesszük, másodkéz már ő is:
A megfáradt holmi békés gazdát keres.
Meg hát a heroin más, mint a valóság,
Az elveszett édent feledteti veled.

*

Ott, ott, ahol a lilaporos sztráda
Komoran előtted lebeg
Végén a Tyiskovo népüdülővel
Ahová mindenki siet

Hogy láthasson lepusztult dácsát
Etessen kacsát, undokot
A pancsolt vodka sikerét tükröző arccal
Két férfi mérgezen osztozott

Hányszor láttam én e változatlan
Képet, az utat jól ismerem
A sztrádáért, benzines poráért
Jó lenne valakit megszegényítenem

A kipusztíthatatlan csillárért
A házért, ami barakk, semmi más
Ezen a poroslila reggelen
Maga a sértés esne jól, a letolás

De elsuhan a sok dzsip meg Zsiguli
Teherautók meg a többiek
És mindegyik iparkodik haza
Csak én állok ott, mint a cövek

És mindenki tart meghitt lakásába
Szülőház vagy dácsa várja ott
Én meg állok fikarcnyit sem érőn
Megsérteni senkit nem tudok

KOCSIS MIHÁLY fordításai